

священници. Тогава най-напрѣдъ исхвѣрлили три-тѣ послѣ папи и избрали новъ папа; а послѣ ся съвѣтували р. хр. какъ да прекъснатъ църковны-тѣ распры и безпорядъци.

Въ това время ся появилъ въ Прагъ, главный градъ на Боемії, противникъ папи и Римской църкви. Той былъ професоръ отъ Прагскыя Университетъ, *Ioannis Husse*, человѣкъ ученъ и нѣравственъ. Хусъ публично укорявалъ папа-та и католическо-тѣ священници. Той говорилъ, че папа може да заблуди; че повече трѣбува да ся вѣрува въ библійтѣ, нежели папи, и че ученіе-то на римскѣ-тѣ църкви не е въ всичко съгласно съ библійтѣ. Н. притой доказвалъ, че Католици-тѣ не ся причищаватъ съ св. тайнѣ така, какво-то че е заповѣдалъ Христосъ; че народъ-тѣ е длѣженъ да ся причища и съ два-та дарове — съ тѣло и кръвъ Христовъ, а не само съ едно тѣло, какво-то че было заведено при католици-тѣ. Заради това, выкнали Хусса въ Констанцъ на съборъ, за да го испытатъ. Императоръ-тѣ му ся обѣщалъ, че ще слободно да го пропустятъ до Констанцъ и назадъ. Хусъ ся оправдавалъ въ Констанцъ, но не пріяли неговы-тѣ оправданія, и го прогласили за еретика, т. е. за человѣка, кой-то проповѣдува въ народа лъжливо и вредително ученіе, и понеже той нещалъ да ся отрече отъ свое-то ученіе, то начнали епископи-тѣ да го гонатъ, а императоръ-тѣ, кой-то ся былъ обѣщалъ да го защища, не одържалъ обѣщаніе-то си. Най-послѣ несчастнаго Хусса спорядъ исканіе на непрѣятели-тѣ му, изгорили живъ, какво-то че обычно 1415 наказвали тогава еретици-тѣ. На другъ-тѣ годинѣ изгорили и другаго Боемца — *Ieronima Pragueкаго бывшаго другара и ученика Хусова*.

Боемци-тѣ ся ужяснали, а послѣ пришли, въ ожесточеніе, като ся научили за смртъ-тѣ на свой-тѣ любимци — Хусса и Иеронима. Отъ тогава мно-